

en Sum, som fastsattes af uvillige Mænd. Fra først af er her kun Tale om Erstatning for Anlægget, i Loven af 1862 tales kun herom, men senere forandres dette Forhold temmelig betydeligt, hvad jeg senere skal komme ind paa. — Lovgivningsmagten har forsøgt at forandre dette Forhold, idet den senere har hemyndiget de kommunale Bestyrelser til. . . . .

Da Taleren her standsede paa Grund af et øjeblikkeligt Ildebefindende, bemærkede

Formanden: Hvis det ærede Medlem ønsker det, kan den ærede Ordfører faa Ordet nu, saaledes at det ærede Medlems Ret forbeholdes.

Forsning: Ja, det vil maaske være det rigtigste for min egen Skyld.

Ordføreren (Sehested): Jeg tror, at det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Bederfen) har misforstaaet baade, hvad Mindretallet har skrevet i Betænkningen, og hvad jeg har sagt om Vædringsforslag Nr. 12. Det, jeg har udtalt, angaar ikke Mindretallets Forslag, men Regeringsforslagets § 3, og saaledes udtalte jeg mig ogsaa. Da der intet nævnes i Lovforslaget om Statens Ret i de Tilfælde, hvor den har været til Stede for, maa Meningen deraf være, at den udslydes og ikke ophæves, men denne Ytring gjaldt kun Regeringsforslagets § 3, ikke Mindretallets Forslag under Nr. 12. — Med Hensyn til hvad det ærede Medlem sagde i Anledning af, at jeg om Vædringsforslag Nr. 11 havde udtalt, at dets Vedtagelse vilde være en saa stor Byrde for Koncessionshaverne under den ny Koncessions Tid, at det muligvis kunde have stadelig Indflydelse for Samfundet, skal jeg bemærke, at jeg gaar ud fra, at Nr. 11 taler om fuld Erstatning for Staten, der staar ikke nogen Indskrænkning; de uvillige Mænd skulle skønne over, hvad Statens Ret er værd, men hvis Statens Ret skal fuldt værdsættes og erstattes, vil det være en stor Byrde for Koncessionshaverne. En hel anden Sag er det, hvis det var forment saaledes, at Bederlaget kunde modereres, at der kunde være en Overenskomst, ifølge hvilken Staten og Koncessionshaverne kunde sætte et billigt Bederlag, som det ærede 3dje Medlem for 10de Kreds (Naben) sagde, saa kunde det maaske nok gaa, men det, jeg har udtalt om det Punkt, har forudsat, at der skal heds fuld Erstatning, og det tror jeg at turde fast-

holde endnu, at der skal efter Flertallets Forslag.

Det. Hansen: Jeg beklager, at det ærede Udvalg ikke har forsøgt at hæve en Uklarhed, der er i § 1, idet der tales dels om Eneret, dels om Koncession og dels om Approbation som alt det. Ministeren skal give — der siges oven i Købet Indenrigsministeren, det skal vel være Trafikministeren — han skal give Eneret, han skal give Koncession, og han skal give Approbation. I hvilket Forhold de tre Udtryk staa til hinanden, er meget vanskeligt at sige. Den ærede Minister udtalte i Dag, at det, det kom an paa, det, der egentlig var Pointet, var Eneretten. For mig staar det ikke klart, hvad det er for en Eneret, der er Tale om her. Der kan være Tale om ganske forskellige Ting; der kan være Tale om Eneret til at lægge Spor i visse Bader eller paa visse Beje i en Kommune, og der kan være Tale om Eneret til at benytte de Spor, der er anlagt, dels til almindelig Sporvejsdrift, dels til overhovedet at køre paa det Spor saaledes, at enhver anden voffarende kan jages bort fra Sporet. Hvad det er for en Eneret, kommer ikke klart frem, og heller ikke kommer man til Klarhed derom ved at se paa den tidligere Lovgivning; der bruges ogsaa forskellige Udtryk, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, da der ikke foreligger noget Vædringsforslag; jeg vil blot henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vilde være rigtig til tredje Behandling at forsøge paa at fjerne denne Uklarhed.

Der er et Vædringsforslag under Nr. 7, som jeg skal tillade mig at sige, at jeg ikke forstaar og derfor vil have noget ondt ved at stemme over. Der siges, at den Erstatning, der skal gives efter § 2, skal svare til den Værdi, som uvillige Mænd skønne, at de nævnte Genstande have paa den Tid, Overdragelsen finder Sted, „og med Hensyn til en fortsat Drift af Sporvejen“. Der skal gives en Erstatning for den Værdi, de have, naturligvis i Overdragelsesøjeblikket, altsaa det Tidspunkt, hvor Overdragelsen finder Sted; men saa staar der: „og med Hensyn til en fortsat Drift af Sporvejen“. Jeg antager, at dette „og“ er overflødig og kommen ind ved en Fejltagelse. Meningen er vel at sige: Ved Bestemmelsen af Værdien i det Øjeblik, Overdragelsen finder Sted, skal der tillige tages andre Hensyn, formodentlig tages Hensyn til, at vedkommende Kommune rimeligvis selv vil fortsætte Driften af Sporvejen. Jeg tror ikke, at Udtrykket er heldigt, selv om Meningen er der.